

© Young Sik Shin

Les funérailles de la grand-mère d'In-Seop, la naissance du bébé de la soeur de Mi-Soon ou le mariage de la tante de Jong-Gan, tout cela n'est qu'un jeu pour nous.

Sarjakuvabisnes kukoistaa Koreassa

Heikki Jokinen

Sarjakuva on Etelä-Koreassa isoa bisnestä. Se liittyy kiinteästi maan voimalla eteenpäin rynnistävään animaatio-, peli- ja hahmoteollisuuteen, joita tuetaan avokätisesti. Suurista tuotantomääristään huolimatta maan sarjakuva on lähimaita lukuun ottamatta vielä melko tuntematonta.

Eteläkorealainen sarjakuva muistuttaa päältä katsoen hyvin paljon japanilaista tuotantoa. Soulin kirjakauppojen sarjakuvarivistöjä ihmettelevän suomalaisen on vaikea erottaa mikä on kotimaista tuotantoa, mikä japanilaista tuontitavaraa. Korean kielen arvoitukselliseksi jäävät kirjoitusmerkit sekoittavat loputkin ajatuksista.

Soulilainen taidekriitikko ja sarjakuvan tuntija, professori Wan-kyeong Seong muistuttaa kuitenkin eteläko-

realaisen sarjakuvan olevan sisällöltään syvästi kansallista. "Korean historiassa on Japania enemmän jännitteitä, reaktio ja vastareaktio ovat seuranneet toisiaan rajummin kuin Japanissa. Osa tästä jännitteestä on siirtynyt sarjakuvaankin."

Seong pitää korealaista sarjakuvaa ainutlaatuisena siksi, että suunnilleen puolet piirtäjistä on naisia.

Myös alan koulutusta on paljon, ehkä liikaakin. Sarjakuvaa opettavia kouluja on useita kymmeniä.

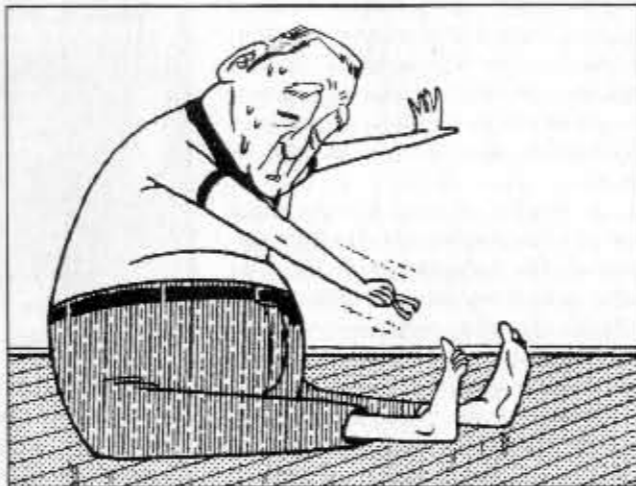
Useissa taidekouluissa sarjakuvan ja animaation opinnot kulkevat rinta rinnan.

Etelä-Koreassa on ehkä noin 80 sarjakuvakustantajaa, se on isoa liiketoimintaa. Japa-

nilaisen taonnin ohella muita tuontisarjakuvia on melko vähän, Seong sanoo.

Jokin vuosi sitten alkoi ilmestyä enemmän eurooppalaista sarjakuvaa kuten Bilalia

© Yoon Tae-ho

© Seung Nam Ha

ja Moebiusta hyvässä painoasussa. Sitten muutama kustantaja julkaisi eurooppalaista sarjakuvaa heikkolaatuisina albumeina ja laatu julkaisutkin loppuivat.

Yhdysvalloista ei myöskään tuoda paljoa sarjakuvia, Maus on toki täälläkin tuttu. Eräs pikkukustantaja on julkaissut myös norjalaista Jasonia.

Sarjakuva ei ole Etelä-Koreassa vain viime vuosikymmenten asia, vaan sillä on pitkä perinne. Maan posti julkaisi tänä vuonna jo yhdeksännen postimerkkisarjansa klassikkosarjakuvista, nyt vuo-

rossa olivat Mun-Soo Shinin supersankari Dokebi Gamtu (Näkymätön Huyk) ja Hye-Rin Kimin historiallinen Tulimiekka. Molemmat sarjat ovat 1970-luvun suosikkeja.

Etelä-Koreaa ovat koettelleet Korean sodan jälkeen diktatoriset presidentit ja sotilashallitukset. Demokraattinen kehitys pääsi oikeastaan alkuun vasta 1990-luvun alussa. Tiukka sensuuri ja autoritaarinen hallinto rajoittivat pitkään sarjakuvankin sisällöllistä monipuolistumista, ja esimerkiksi elokvasensuuri on yhä hyvin tiukka.

© Choi Gyung-ah

Korealaiset sarjakuvat muistuttavat mangaa

Choon-Man Lee johtaa nykyään tv-animaatiota tuottavaa Plus One Animation -yhtiötä, mutta hän on myös sarjakuvan veteraaneja. Lee käsikirjoitti useita lastensarjakuvia 1970-luvun alussa ennen siirtymistään japanilaisen animen animaattoriksi.

Meillä ei ole erityistä yhtä laja, joka hallitsisi markkinoita, joka laja löytyy. Graafinen tyyli muistuttaa japanilaista mangaa, olemme samannäköisiä.

Leen kommentti vahvistuu kirjakaupassa, ne pursuavat japanilaiseen tapaan joka lajin ja tyylin kirjoja.

Eurooppalaisella ja amerikkalaisella tyyllillä ei ole seuraajia juuri lainkaan. Ammattimaisia sarjakuvante-

kijöitä Etelä-Koreassa on noin 800, se on alan ammattiliiton jäsenmäärä. Puoliammattilaisia on sitten enemmän.

Suurissa kustantamoissa työ on ajettu eri vaiheisiin. Eri ihmiset tekevät käsikirjoituksia, luonnoksia, piirroksia ja tussausta. Pääosa töistä ilmestyy mustavalkoisina, joko kirjoissa tai halvoissa lehdissä.

Riippumattomia pienjulkaisuja tehdään paljon, ja kattava sarjakuvan opetus poikii niitä lisää. Uusia tekijöitä nousee esille eri kilpailujen kautta ja amatööripiirtäjillä on oma liittoakin. Se järjesti tänä vuonna jo 26. festivaalinsa.

Musiikkiteollisuus sarjakuvaa pienempi

Kulttuuriteollisuus on Etelä-Korean uusi vientivaltti, maassa uskotaan. The Korea

© Park Eun-ah

Culture & Contents Agency (KOCCA) on sisältöteollisuuden tukijärjestö, joka toimii koko kentällä musiikista digitaaliseen kuvaan. Tukipaletti sisältää tilojen ja laitteiden hankkimista, aloitteilijoiden tukemista, koulutusta, tutkimusta sekä monipuolista tukea vientiponnistuksille.

Tuki on näkynyt viime vuosina animaatio- ja sarjakuvafestivaaleilla, joissa on ollut esillä mittavia eteläkorealaisia näyttelyitä ja teemoja. Esimerkiksi Angoulêmen sarjakuvafestivaaleilla oli tänä vuonna suuri eteläkorealaisen sarjakuvan näyttely.

48 miljoonan asukkaan maassa jo kotimarkkinat antavat vahvan pohjan ponnistaa ulkomaille. KOCCA:n selvityksen mukaan maan sarjakuvamarkkinoilla pyöri pari vuotta sitten 503 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Tästä summasta kotimaisen tuotannon osuus oli 37,4 prosenttia.

Sarjakuvan merkityksestä maassa kertoo, että musiikkiteollisuuden volyyymi on sarjakuvaa pienempi, vain 311 miljoonaa USA:n dollaria. Animaatiomarkkinoiden kooksi monia tv-sarjoja tekevässä maassa laskettiin 211 miljoonaa dollaria, peliteollisuus onkin jo aivan eri luok-

kaa 2 543 miljoonan dollarin volyymillaan.

Sarjakuvan kotimaisuusaste on noussut viime vuosina, vaikka kamppailu japanilaisuutta vastaan onkin kova.

Erityisesti on KOCCA:n johtaja Byung-Moon Suhin mukaan kasvanut opetussarjakuvan käyttö.

Sarjakuva on hyvin kiinteässä yhteydessä muuhun sisältöteollisuuteen, ne kulkevat rinta rinnan jopa alan teollisuuden messuilla. Samat hahmot liikkuvat lehdissä ja animaatiiosarjoissa, samat tekijät liikkuvat sulavasti eri ilmaisumuotojen välillä. Olen osallistunut parille eri animaatiofestivaalille Etelä-Koreassa, ja molemmissa on ollut myös

sarjakuvanäyttelyitä ja aiheeseen liittyvää muuta ohjelmaa.

Sarjakuvamuseo Vantaalla

Etelä-Koreassa on todella paljon sarjakuvaan liittyvää aktiviteetteja; festivaaleja, kilpailuja, tukijärjestelmiä ja järjestöjä. Korea Comics Museum toimii pääkaupungin Soulin "Vantaalla", naapurikaupungissa Puchonissa. Korkeiden kerrostalojen välissä pilkottaa museon ylläpitäjän Puchon Cartoon Information Centerin kolmikerroksinen talo.

Keskus perustettiin 1998 ja se ylläpitää omaa festivaalia, näyttelyitä, opetusta ja opiskelijatöiden esittelyä. Museo avattiin vuonna 2001, maan toinen sarjakuvamuseo on Soulissa.

- Meillä on esillä koreanlaisen sarjakuvan historiaa, sarjakuvien originaaleja, tietopankki kaikista tekijöistä sekä laaja arkisto. Nyt esillä on erikisnäyttely aasialaisista taistelulajeista sarjakuvassa, kertoo museon kuraattori Young-Chul Lee.

Lee kertoo museon olevan suosittu. Päivässä kävijöitä on noin kolmesataa, vuodessa maksavia kävijöitä on yli sata-tuhatta.

Professori Wan-kyeong Seong on museon hallituksen puheenjohtaja. Hän kertoo Puchonin kaupungin keskittäneen kulttuurirahansa kolmeen kohteeseen: filharmoniaan, sarjakuvaan ja elokuvaan. Kaupungissa pidetään myös kauhuelokuva- ja animaatiofestivaalit. ■

© Yang Ho Cho